

Vesvese

Bir melâl dehlizinde, olacaktım belki de
Orkidelerim gibi solacaktım belki de
Gözden ve de gönülden ırak olup öylece
Huzuru yokluğumla bulacaktım belki de

O gece dışıma lal kendime gevezeydim
Beynimin nöronları vardiyaya kalmıştı
Yaşamak için bayat ölüme çok tazeydim
Vesvese sabaha dek düşlerimi çalmıştı

Gözlerimden süzülen en güzel hatıralar
En izbe köşelerde türlü türlü yaralar
Hayat karşıma geçmiş işmar edip durmuştu
Kararsızlık ruhuma dönüp tekmil vermişti
O gece ne yıldızlar ne de ay ortağımdı
O gece başucumda bir hüznün tanığımdı

Ömrün muhasebesi yapılmıştı o gece
Çalıp durdu yeniden uzakların türküsü
Yağmur da gözlerime kapılmıştı o gece
Havsalamda beliren ne çok gurbet öyküsü

Ürperti yanağımlı okşayıp duruyordu
Evdeki çiçeklerim bensizdi, kuruyordu.
Aklım çocukluğumun sokağında kalmıştı
Gönlüme maya diye düşlerimi çalmıştı
Gecenin gözlerine rastık çekip durmuştum
Kıvrık kirpiklerine bir salıncak kurmuştum

Kalbimi bir kez daha hayalle hemhal kıldım
Suskunluk iksirinden yudumladım bir daha
Teslim bayrağı çekip dualara sarıldım
Şurada ne kalmıştı umut yüklü sabaha

O gece belleğimi kemirmişti hissiyat
Penceremden yüzüme gülüvermişti hayat
O gece muhabbetin dibini bulmuştuk biz
O gece başlamıştı ve bitmişti seyahat

İç sesimi susturup dalabilseydim keşke
Endişe yumağını salabilseydim keşke
Hafızanın en zayıf köşesinde bir umut
Bir mısranın içinde kalabilseydim keşke

Ölümlle sevişmeyi göze aldım o gece
Yâr elinden badeyle bir sağaldım o gece